

Nedgang i Toldindtægterne, tror jeg vilde være det Forfætteste af Alt, hvad vi kunde falde paa at gjøre. At vi ikke faae denne Nedgang i Aar, er der jo Ingen, der har den mindste Tvivl om, men naar vi overhovedet faae den, naar vi komme til Enighed om en Toldreform, er Noget, som jeg tror, at ikke et eneste Menneſte her i Salen er i Stand til at have nogen ſikker Forventning om, har Udſigt til at give os en paſſende, nogenlunde nøiagtig Tidsbeſte mm e l ſ e for. Tværtimod, Forholdene paa Toldreformens Omraade synes jo at være ſaadanne, at Muligheden for en Toldoverenſt om ſt er fjernere i dette Dieblit, end den nogenſinde har været. Naar Stillingen er den, at den ene Part holder paa yderligere Beſtytt e l ſ e, og den anden Part derimod faſtholder ſin Forbring om mere Frihandel, naar af de to Faktorer, der her have den afgjørende Stemme, den ene gaar mod Øſt og den anden mod Veſt, og naar Forholdet med Henſyn til Skattebeløbet ſt ø rrelſe er ganſte det Samme, naar den ene Part holder paa Kompensation, paa fuldſtændig Dækning, og den anden forlanger en direkte Nedgang af 3½ Mill. Kr., naar ogſaa paa dette Omraade den ene Part gaar mod Øſt og den anden mod Veſt, tilſtaar jeg, at for mig ſt iller det ſig ſom Noget, der er ringe Grund til at ſpekulere over, hvornaar diſſe Parter ſt ulle møde hinanden. Det vil ikke ſt e, naar den Eine gaar mod Øſt og den Anden mod Veſt, for de have været hele Jorden rundt, og det tror jeg ikke, at vi opleve. Men alſaa, i dette Dieblit at ſt r i d e til at give den ærede Conſeilspræſident 4 Mill. Kr. ſom Forſt ud paa Dækning af den Toldreform, ſom vi i dette Dieblit have ſaa fjern en Udſigt til nogenſinde at faae, og ſom ſandſynligviſ ſørſt vore Børn ville komme til at ſe, forekommer mig at ville være en ganſte forkert Fremgangsmaade. Tilmed foreligger den hele Sag, ſom det er fremhævet fra flere ærede Taleres Side, jo ſaaledes, at vi ikke engang have til Forhandling foreliggende for os et Toldlovsforſlag. Der hørte jeg no, at den ærede Conſeilspræſident gav os den Anviſning, at vi i denne Øl- og Brændevinslov kunde optage viſte Toldpoſt ioner, at ſamt idig med, at hans eget Toldlovsforſlag behandles i Landſt h i n g e t, ſt ulde vi i denne Øl- og Brændevinslov behandle en ny Toldlov. Det er, ſt yn e s mig, en meget original Betragtning fra den ærede Conſeilspræſidents Side, og det forbaufede mig, at det ærede Medlem fra Samsø, det ærede Medlem fra Kalundborg (M. Sørenſen) egentlig var ret begeſtret over denne Tanke om ſaadanne to jævnſt idig gaaende Toldlovsbe-

handlinger, den ene af et Regjeringsforſlag i Landſt h i n g e t, den anden af et nyt derfra vidt forſt jelligt Toldlovsforſlag herne de. Jeg tror ikke, at det vil være en rigtig praktiſt Maade at fremme Sagen paa i Dieblitket, og jeg ſt al derfor ikke forudſætte, at noget Saadant vil ſt e. Men alſaa, ſaa Meget er viſt, at der i dette Dieblit ikke overfor Toldloven foreligger nogenſomhelſt Nødvendighed for at ſt a f f e Dækning. Det gjør der ikke i dette Dieblit, og om der nogenſinde kommer til at foreligge en ſaadan Situation, at der bliver Grund til at give den Ølstat, ſom dette Thing i ſin Tid var villig til at tilbyde til Dækning under Forudſætning af, at vi fik en ren og klar Nedgang i Toldindtægterne af 3½ Mill. Kr., er Noget, der ſt aar ſaa tvivlſomt og uſt i k k e t for mig, at jeg ikke ſt al opholde mig derved.

Dette er alſaa det ene reelle Motiv, ſom den ærede Conſeilspræſident har anført for, at vi ſt ulle gaa ind paa at bevilge ham nye Skatter, den mulige Nedgang paa et Toldlovsforſlag, der balancerer paa 40,000 Kr. nær. Det andet Motiv er, kunde jeg næſt en ſt i g e, ligefom dette: Ønſket fra Regjerings ſid e om at lette Kommunernes Byrder. Dette er et Ønſte, ſom deles i høj Grad her i Thinget. Men vi have ikke haft Anledning til at være belavede paa, at den ærede Conſeilspræſident i noget ſt ø r t Omfang delte dette Ønſte med dette Thing. Thi ſaa ofte der har været Tale om at lette Kommunerne for deres Byrder, have vi ſaavnet den ærede Conſeilspræſidents Viſt a n d, og ſaa ofte der har været Tale om at forhøje Kommunernes Byrde, have vi ſet den ærede Conſeilspræſident paa den anden Side ivrig for at forhøje diſſe Byrder, medens Thinget her har ſt a a e t paa den modſatte Side for at nedſætte dem. Det er Noget, vi have ſet paa Sygefælſeloven, paa Loven om ſmitſomme Sygdomme blandt Husdyrene, Noget, vi have ſet hver Gang, vi have behandlet en Fernbanelov, at vi altid i dette Thing have været ivrige for at nedſætte Kommunernes Byrder, medens den høit ærede Conſeilspræſident har gjort den ſt ø r ſt mulige Modſt a n d derimod. Derfor er der nogen Grund til at ſe paa dette Ønſte om at lette Kommunernes Byrder, ſaaledes ſom det udtrykkes i Motivterne, med nogen Miſt i l l i d, og det viſer ſig da ogſaa i Virkeligheden, naar det kommer til Stykket; thi hvad er det ſaa for Lettelſer, ſom Regjeringen byder Kommunerne? Det ſt i g e s, at omtrent 4 Mill. Kr., eller omtrent Halvdelen af Indtægten af denne Stat ſt al være til at lette Kommunerne, men de første 4 Millioner, ſom gaa i Statskaſſen paa 40,000 Kr. nær,